

((భ) ॥ వ ॥ 369 ॥ (య) ॥

శ్రీ రఘు.

రాజవేటికవిచే
రచియింపఁబడిన
గణికాగుణవ్రవరనతారావళి.

ఇ,

వండితలచేబరిష్కరింపఁబడి.

బిల్వారిసెట్టి - రాఘవయ్య నాయని వారి
స్వకీయ.

శ్రీభారతీనిలయమా ప్రాక్షరశాలయందు
ముద్రింపించి ప్రచురింపఁబడియె.

౧౮౮౩సం॥

శ్రీరస్తు.

గణికాగుణప్రవర్తనతారావళి.

శ్రీకంఠవరపుత్ర - సింఘార నిభగాత్ర కేకిరాట్పుత్ర
 సత్కిర్తిపాత్ర । తారకా సురజైత్ర తావస సంస్తోత్ర
 విమలైకచాత్ర కమలనేత్ర । కలువలతాదాత్రకర ధృత
 ఘనవేత్రవిపులదై త్యాట నివీతిహూత్ర । కమనీయ.ష డ్య
 క్రకపటనాటక సూత్ర నాకేశమిత్ర సేనాకళత్ర । వెల
 యవెలయాంక్రనై జవృక్షుల తెలుగు । జెప్పెదను పద్య
 ఘణితినిజి త్తగింపు । నరసదరహాస ఘవనరంజన విలాస ।
 బుధజనోల్లాసచిరతనీపురనివాస ॥ ౧ ॥ వలపుట్టిపడఃమ్మి
 కలుపుట్టతలగొట్టి కులకాంతపైపేమి దొలగవెట్టి । గిలి
 గింతలనుబెట్టికనిసి చెక్కిలిగొట్టి మొససికొగిటజేర్చి ముద్దు
 బెట్టి । కొసకువల్కు-లనుమానసమునుగని పెట్టచేవాసిధన
 మెలజేరబట్టి । పిదపకాలముదోపమది రోసినుదితల్లికనసు

గొల్పియులువెళ్ళ గసరిగొట్టి । జేరగానీ కదుదనుబి కాఁ
జేయు । వారకాంతలమదినమ్మవళమెఘువిని । సరస ॥

గచ్చపప్పును సురా కారంబువులి పాలు గుల్లభస్మమున్న
కుక్కచెవుల । గొలిమియజీర పేల్కొంగనెత్తెరు జేమా
డాకీమాంసము బిచ్చకలసరంబు । మద్దివేరును మొదల్
మరిగలవస్తువుల్ భస్మంబు గావింఁచిభానువార । మునబిల్ల
ఱొక్కలోజొనిపిపుటము బెట్టితీసికాల్పడిబోసి తెట్టిరేలు
వంతలోనికిమంది డియతనియిల్లు । మారగాగొనూ వేళ్ళలె
జేరదగునె - సరస ॥ 3 ॥ తలవాకిలిల్లుగానిలిచిచేవిల్లంబు
గలవానిగనిమఃద్దుగు లుకుతళుకు । జెళుకుజూవులవేగ వజ
పించియింటికిబిలిపించి ముద్దిడిబిగి యగొగి । లింఁచిలాలింఁచి
తేలింఁచినేనవాని చేధనంబెల్లను జేరదీసి । కడవటువాని
బుకాపకీసిజేసి చంకజోలెలు వేసి జగతియందు । తొప్పె
మెత్తంగజేసి తక్కిరితనమ్మా । లెమ్మెలను జాపువెలు యాం
డ్రనమ్మడగునె - సరస ॥ 4 ॥ తిత్తులె నాభికిడిగజారుకుచ
ములగవియగట్టినయట్టి రవికతోడ । మరుకొంపసి కాంఠ
వరుగు బోలిసదాని మరుగు పావడకుచ్చ చెరుగు తోడ
బొచ్చ రానినకను బొమలగప్పదలిర్ప గాటుకడిద్దివ నీటు

తోడ । నందియందస కురులనందంబు గాజ్జేచ్చికట్టుసో రపు
 క్షేలుగంటుతోడ । జెలిమికై సేసివంటింటిచెవులబోతు । కర
 జిబొజుగులవల వేయుగరితలకట-సర ॥ ౫ ॥ వావులుదబ్బర
 వలపులున హికూమిణ్ణున్నవిశ్వాసంబు చుక్కకై దురు
 చిత్తంబుకత్తై సినయేటి కాలువ కల్లలకునుతావు కపట
 కుచ్చి । తమ్ములకుస్కంశ్యంబునుమరిలేదు గానవారలనమ్మ
 గానుజనునెఱి । చేసెడు చందంబు శ్లేష్టంబులో బడ యిగ
 కై వడిదాని యిల్లు విడిచి । పోవగాలేక గడగోలు పోవ
 జేయు । వారకాంతలగలనై నగోరదగునె-సరస ॥ ౬ ॥ తన
 సతచాసి సంతతిలేని దొక్కటి తనబంధుహితవి రోధంబు
 రెండు । కైవల్యపదవిసంఘటన లేనిదిమూడు నలువురిలో
 హేళనంబు నాల్గు । తనదేహ పటుత్వ మునుతప్పు టయు
 నైదు బెంపార గాదలవంపులాలు । వలురోగముల చాద
 బడినటించుట యేమచే జిడువదలుటచే నెనిమిది । గానసి
 యుష్క షమల్ గలుగువార । కామిజన సంగతి పొగ
 నేని - సరస ॥ ౭ ॥ తనచేతిసొమ్మలదాసికన్పణ జేసిబదు
 లుతాజెందెడు ఫల మువినుడు । మేహవ్రణంబులు పేకొన్న
 కాక పొక్కసవాయిమాదంముకొలుకు తెలుపు । గొలుచు

(౫)

నల్లముదిన్నకొత్తి చందమునబం డ్లిగొంచుకొనితన యింటి
వారి । చేతరోతలబడి చేడ్పడియుబ్బల బడిసిగ్గులేకవెంబడి
నెదాని । యింటికేగిననడిచీకలింటగొట్టి । యధకచంద్ర
ప్రయోగంబులాచరించు - సరస ॥ ౮ ॥ వలనొప్పగుడల
వాయికుంవటిగాడి కొడిపొయ్యిజలదారి కొక్కుబొక్క ।
కుండ్యరీబుమలముండుకూవంబు మురిగినపాతరబటుగబ్బ
రోతగుంట । శిశ్నంబులకునొరచి ఘకుచర్మపుత్తి త్తిమూత్ర
రేతోర క్తములుసన్నించు । కొనమాసిక దార్గ్గును రూక
లార్జించు ధనరేఖ గలయోని దాని వలన । విటుల వల
పించివారి జేవిత్రమెల్ల । కొల్లగొనువారి మదిలోన గోర
దగునే ॥ సరస ॥ ౯ ॥ ఎట్టిమడ్డియై ననేకరివాడయినగుడ్డి
వాడై ననుక్రూరుడయిన । పంగువై ననుమాన భంగుడయి
ననుకులభ్రష్టుడై ననుమహాదుష్టుడయిన । పాపియైనను
సురాపానియైనను పరదేశియయిన నునేభ్యరాశియయిన ।
కడగి జేకొద్ది రొక్కము దెచ్చి యిచ్చిన వాడై పోతియ్య
విల్కాడువాని । జేరరాదీసికూరిమిగూరిపోసి । కడనుమది
రోసిపొమ్మునుగరితలపుర ॥ సరస ॥ ౧౦ ॥ పలుబీజములపుట్టు
వులుమానహీనులు తులవలౌవెలవెలందులతెలుగు । పులి

ందుజోగుల కలిమి లోమటిసాక్షి కలలోని ములైయచ్చె
 కలనడత । రచ్చకూటముబండరాయిదొమ్మరిడోలుసంత
 సుజ్జరివారకాంతగృహము । మనముపిక్కనుగళంబు నగర
 కంబును వలపుకుల్కుదేనె లాలుకు పలుకు । అమరుమా
 న్నకదారుల దమిఃజేసు । విటులునూతినిబడువారి విధము
 గాదె- సరస ॥ ౧౧ ॥ హితవునరప్పించిరతులచేమెప్పించి
 కదసిమోముగడించి గారవించి । మాటలదేలించిమానము
 దూలించి యుపముచేవి త్తంబునపహారించి । మదిగరగించి
 బల్కవతలు బుట్టించి కులికీకొగిట జేచ్చి కుస్తరించి । తుది
 తేమిగనివానియాషిం చితనయింటి పంచారునిగ నెంచివరి
 హాసించి । పొమ్మనుచుబొమ్మరిలివాడుబోవకాళ్లు । రాక
 యుండగ సేతురారమణులరయ-సరస ॥ ౧౨ ॥ జలచరం
 బులబట్టు వలరీతిబొజుగల భ్రమయించుకపట నేత్రములు
 గలిగి । లోలాటారముగాంచిలోకులసహ్యాంబు జెందకుం
 డగనొడల్ చికిలిజేసి । శోణరంభాఫల స్థూలశిశ్నంబులదిగ
 మ్రింగివెలిగ్రక్క భగముగలిగి । వలపుట్టిపడగోరివచ్చిన
 విటులసమ్మతిగూడి వారిచే నుతులువడసి । ధనముల్జ్జించు
 మానిక దారులిండ్ల । చేరు నరులకు నిదుములు జెప్పడ

రమె- సరస || ౧౩ || సుతవానికీదూగి మెత్తమంచమువేసి
 చిటిచావపైనొక్కనిటునిజేర్చి | రత్నకంబళియొక్కరమ
 ణునకమరించి విసివల్కనొకనికవిడిదిజేసి | పంచతన్నెయు
 నొక్కపాటి వానికీజూపి తెరచీరె పరిచార వరునకొసగి
 వంటిల్లనొకపాటి వరునకువిడియించి సందివానికీ నొక్క
 గొండిజూపి | యందనిగూడి యానంద మొందజేయు |
 నేర్పుననుద్రవ్యమాజ్ఞించు నెలతలహాహా || సరస || ౧౪ ||
 చింతిపండాది గాచ్చిర వెలలేక వెచ్చమిచ్చెడివైశ్య విటు
 డొకండు | పునుగ త్తరునుగులాల్ పొడి జనాజీకీరాటవాసన
 లకులబ్ధివాడొకండు | చీరెలురవి కెలుచిటితాను లునిచ్చి
 వచ్చినే సప్రసాలెవాడొకండు | కోటినవస్తువుల్ కొటత
 లేకనొసంగ గలయుముడగు సాహుకారియొకడు | గాన
 వేశ్యలభగములుకంచురొల్లు | గాగనిచ్చిం చెగాబోలు కమ
 లభివుడు- సరస || ౧౫ || కడలువల్గమిపైడికమ్మిచేబిగియించి
 కప్పపైడిచెంపకొప్పబట్టి | కంటకసహ్యామా గుంటలు
 బడినటివవడలుబ్బుగనులోదచ్చి బెట్టి | కడిగియొనికీకరక్క
 యలపొడికొగ వేసిపైరో మును ల్దీసివైచి | రసిగారుతీటుకు
 మసిగుడవడిమటుజుట్టిపెపావడ సొరదిగట్టి | చెలగిసిగసా

(౮)

గొడివిమేను చికిలిసేసి । మినుకు బూపెడు చానల మెచ్చ
కగునె॥సరస ॥ ౧౬ ॥ కలవానిధనమెల్లగరగించినె త్తిపెశర
గోపమిడిచాలసటలుబన్ని । తిరిపెమేనియు నెత్తితేతెమ్మ
నదాని మరులుబాయక లజ్జమానిలేమి । చేతను విభ్రమ
జెందినిభక్తయమున దారతవ్యజ్ఞాన దూరుడగుచు । తల్లి
మెడనుగల్గు నల బూసలు సహా తేగనమ్మి దానికి దెచ్చ
యిచ్చి । యూడిగంబులు సేయుచు నుండునటుల । జెతు
రవ్వారకామినుల్ చెనటులకట-సరస ॥ ౧౭ ॥ పాడుచాకడి
లోన పవ్వళించి నయట్లు పేలాలు దూర్పార బెట్టినట్లు
కావేరికాలువ గని సేద్య మిడినట్లు దేనెదీసినపిప్పి దిన్న
యట్లు । ఎనసిబుడ్డనునమ్మియేటిలో దిగినట్లు పులిపిల్లలకు
పాలుపోసినట్లు । వేలుచన్నటియుయ్యాల యూగినయట్లు
పోతెక్కినీటను బోయినట్లు । గాదెమానిక దారులకలిమి
చెలిమి । సేయవిటులకుదురవస్థచెప్పవశమె. సరస ॥ ౧౮ ॥
ననుబాసియింక కెన్నటికై నవేరొక్క చెలిగూడన నిచాస
చేయవలయు । నామాటమీరక నటియింపనమ్మికల్ బుట్ట
గానానెత్తిముట్టవలయు । నామదిగోరికల్ నడిపించి నీచేతి
ధనమెల్లనాచేత దాచవలయు । నిరతంబునాయింట దర

(౯)

గనిసంపదత్ నెరయనంసారంబు జరపవలయు । ననుచు
బోధించితనపైని నెనరుబుట్ట । జేయుజగజంతలను చెంత
జేరదగునె-సరస ॥ ౧౯ ॥ రంగై నపూతమెఱుంగుచాడ్పున
గాకిబంగారుసొమ్ములబాతిమేడి । పండ్లచందమువడి గండ్ల
మాదిరిదూది ఫలముపోల్కొండమా వులతెఱుంగు । కను
చూపుమేరనుగనుపించు వర్వతం బున్నగోడవ్రాసిన బూరై
లరయ । జలబుద్బుదంబు లవలె గరిదిన్నట్టి వెలగపంటి
సాటిగలుగుమించు । మించునవ్వారకాంతలమి నుక్షలక్షన
భ్రమసివారలగూడనేపాటినుఖము - సరస ॥ ౨౦ ॥ కే
మారుడుమేరమీరి పూవులగోరి గ్రూరుడై నాయెడదూ
నేయ । సారెకునీరాకగోరి నీదారి కేకారవేసారిపల్కా
నిన్ను । దూరుచుదారికన్గూరినంతటనన్నుకూమితో చేతి
గారవించి । నీరజాననవాడునేరంబు మదినుంచకేరిత్తినెన
నన్నేలుమంచు । మరిగి యరకాలి-గిలిగింత లిడినమేట ।
కొంటిననిబొంకవలవించుదంటలహాహా - సరస ॥ ౨౧ ॥
ఆకలివేళ వుల్లాకు-నాకిన యట్లు కాకిమాంసమున కేకాచి
నట్లు । పాదరక్షలుతల పాగపైనిడినట్లుజలదారిలోకాలు
జూరినట్లు । యానపాత్రమువాధి౯ యందుమ్మినయట్లు

ండవాగుననీతగొట్టిగట్టు | ఏటిలోపలపూలతోట వేసిన
 మట్టు మెడగండక తైరబడినయట్టు | భగవంతులబడిబల్లి తొట్టి
 బడినయట్టు | ననుభవముగా దెవారకామినుల జెలిమి-స||
 నయాటపాటలకును సాటిగలబోటు లనుగాననజ్జనిగర్వ
 లునజెలంగి | తనుమెచ్చి చనువిచ్చి ధనమిచ్చి తనయింటికిని
 దచ్చి విటులచే వినుతులొంది | పలుబీజముల పుట్టు కలు
 తినకలవృత్తిగలిగి నేర్పునను మెప్పులమెలంగి | మానాభి
 గానముల్లాని యెప్పుడుచేతిలోని కాసిచ్చెబోవాని గోరి|
 గోకూమి గొనబాధ చేసిపూరి | పుడకవిశ్వాస మన
 గొప్పపడతులపుర-సరస || ౨౩ || దబ్బరక తైలుతాటోటు
 కాటలు కపట చిత్తులక్రూర కిరినహృదయ | లాచార
 నులునల్పులువంచనాపరులు మత్తులుసురాపానరతులు|
 లులు కృతఘ్నులు కడుచేనంటులుమాయ దారులు స్వే
 చ్చావిహారులరయ | మోహకారులుబలు మోసకారులు
 లు నెదురగన్పడెడు రక్కసులు దలవ | నెట్టిపెళ్ళల మది
 వచ్చినట్టిపిటుల | కెట్లునమకూరుసౌఖ్యమేపట్టనై న-సరస||
 కాననంబున జండ్రకాంతి పర్వినయట్లు దారుభూషణము
 సుదాల్చనట్లు | గండుకోతికపెద్దపుండుబుట్టినయట్లు మొనసి

తెరువుకునుండ మోసిఁట్లు । రోతపైచేకొద్దిరాత వేసిన
 యట్లుతూనుకాలువ లోనదూరినట్లు । గూటముపైకొంత
 గూర్చుండుకొనినట్లు తామ్రపాత్రనుపాలు ద్రావినట్లు ।
 గాదెయివార కాంతలగల యు సుఖము । తుదసుయసుభవ
 మున గూనిదోచబడదు-స॥ ౨౫ ॥ పాచిలోజక్కెరపాల్పోసి
 యటువేప విత్తునాటిన చేతు విడిచి పోనె । బూడిదలో
 షంత్ర పూర్వకం బుగనాజ్య ధారలంచిన శీఖల్ దార
 సిలునె । చౌటభూములయందు జల్లినధాన్యముల్విఫలమై
 పోవకవృద్ధియగునె । గొడ్డావుకెంత దాగడి వేసిననొక్క
 దుడైతుపాలు చేబిడ్డకిడునె । అటులవేశ్యల కెంతసహాయ
 పడిన గానివానికీమరలనక్కరకుగలదె-సరస॥ ౨౬ ॥ పోలు
 పారచక్కెర పూత బూసినవిషం బులునుమీ వెలవెలం
 దులపలుకులు । మన్నారసున్నగా వెన్నమెత్తినశిలల్ సుమ్మి
 యావెలయాండ్ర నెత్తినములు । చొక్కమారత్నాలు
 చేక్కుసరకెల్ల జమ్మిధాత్రీవార కామినులచేష్ట । అంగ
 సౌష్టవముల రంగారు గ్రహములు సుమ్మిబొగము వారి
 సోయగములు । కాంచినంతనెచిల్లవై కల్యమంటి నంతనె
 ధనక్షయంబగుజంతలపుర-స॥ ౨౭ ॥ వెలవెల్లుదులపొందు

(౧౨)

కలలందునిరసించి సూన్యతవాక్య విస్ఫుటికాగాంచి । సమ
యవణాకాశ్రమాచార ములనునెంచి హీనుల చెల్లిత్యజేక
రించి । సమచిత్తులై పేద సాదలరక్షించి గౌరత గాంచి
సఖ్యాతిమించి । వారకాంతాగుణవతక సల్లెను సీసతా
రావళిజేయురాచ । వేటికవినేలుకందునివినుత జేసి । పొంద
గావలెనిహావరభో గమలను । సరసదరహాసభువన రంజన
విలాస । బుధజనోల్లాసదిరతః పురనివాస ॥ ౨౮ ॥..... ❀

గణికాగణప్రవర్తనతారావళి.

సంపూర్ణము.

